

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:02

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det ikke, fordi vi skal forlænge den her debat ud i det uendelige, men jeg må sige, at jeg nu nok opfatter, at fru Line Barfod og jeg lever i to helt forskellige verdener. Enhedslistens ordførers indlæg er jo en beskrivelse af den ene dårlighed efter den anden, og det synes jeg slet ikke står mål med det velfærdssamfund, som det danske er.

Nu nævnte Enhedslistens ordfører en konkret sag, for det er altid lettere at gøre det her konkret, end det egentlig er at forholde sig til, at de modeller, der bliver præsenteret, jo ikke hænger sammen i det store og hele virkelighedsbillede.

Den konkrete sag var så Gros sag. Gros sag var en sag om, at man ikke tidligere havde nogle ordentlige tilholdsregler i forhold til voldelige mænd. Gros sag var en sag om et barn, som havde en psykiatrisk lidelse, og som havde været nødt til at tage til Norge. Her har regeringen jo faktisk i børnepsykiatrien fra den 1. januar indført en behandlingsret og en -garanti, noget, som man ikke tidligere har haft.

Derfor vil jeg bare høre Enhedslistens ordfører, om Enhedslistens ordfører virkelig mener, at det her er noget, man kan lave firkantede modeller for, eller om vi ikke netop er i en situation, hvor de enkelte sager er meget forskellige og adskiller sig fra hinanden, og derfor også skal behandles unikt?

Kl. 20:02

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 20:03

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at fru Ellen Trane Nørby og jeg oplever to meget forskellige verdener. Det kan man meget tydeligt høre, og jeg synes, at vi måske burde besøge hinandens verdener, for det kan man nogle gange lære noget af.

Jeg er enig i, at der er forskellige sager, men det ændrer jo ikke på, at Gro og hendes børn har brug for at have penge nok til at købe mad for, uanset om man så er blevet bedre til at give tilhold til voldelige mænd i dag, end man var, da Gro var nødt til at flygte. Det er stadig væk sådan, at hendes børn går sultne i seng og har brug for penge til mad. Det ændrer sig ikke ved, at fru Ellen Trane Nørby siger, at man skal have forskellige modeller, og at man ikke kun skal gå

ind i de konkrete sager. De har brug for penge til mad. Det er det, der behov for at få sikret. Det ville vi bl.a. kunne få syn for, hvis vi lavede en vurdering af, hvornår man skal have hjælp, og hvornår det er, at vi har skåret ydelserne så meget, at folk kommer til at leve i fattigdom og ikke har penge nok til at købe mad hver dag.

Kl. 20:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 20:04

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu er Enhedslisten jo ekspert i at få malet et kulsort billede af enhver tænkelig situation. Det er altid sådan med lidt spænding man imødeser sidste nye version.

Så er det alligevel sådan lidt indimellem, når Enhedslistens ordfører får sagt, hvordan vi nu får defineret det omkring fattige, at det er lidt underligt, når vi også prøver at kigge lidt nærmere på de her modeller, at pr. definition er man så åbenbart fattig, hvis man har mindre end halvdelen af gennemsnittet.

Hvis man så forestillede sig den teoretiske situation, at alle danskere, samtlige danskere – selvfølgelig hypotetisk – fik fordoblet deres indkomst, ville der jo stadig væk pr. definition være fattige. Viser det ikke bare, at hele den her debat er fuldstændig forskruet og i realiteten kørt af sporet?

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:05

Line Barfod (EL):

Hvis nu hr. Erling Bonnesen hørte efter, hvad jeg sagde, så kunne han høre, at jeg netop sagde, at der er forskellige modeller, der kan bruges til forskellige formål. Den ene model kan bruges til at se på, hvor stor uligheden er i samfundet. Det er det, man bl.a. kan se på, i forhold til hvor stor indkomsten er.

Det andet, man kan se på, er, hvad det rent faktisk koster at købe mad, hvad det rent faktisk koster at leve i Danmark i dag, og hvor store afsavn man må lide i forhold til at kunne købe mad, i forhold til at kunne købe medicin, i forhold til at kunne købe de ting, som vi i dag mener hører med til at leve et liv i Danmark.

Det er to forskellige modeller, som kan bruges til to forskellige ting. Hvis vi vil vurdere, om folk rent faktisk lever i reel fattigdom – ikke bare i relativ fattigdom i forhold til resten af befolkningen, men i reel fattigdom – og ikke har råd til